

Jos Narinx

(Joseph Wilhelmus Hubertus 1889-1943)

Geboren in Maastricht op 24 november 1889, in het hotel van zijn vader aan de Stationsstraat 14 in Maastricht. Pand nu nog bekend onder de naam hotel Beaumont, maar heette toen hotel Narinx.

Jos had drie broers en een zus.

Vermoord in Neuengamme 7 januari 1943.

Jos was lid en een van de oprichters van de Limburgse kunstkring, een kunstenaarscollectief dat nog altijd actief is. De leden kwamen bijeen in het, nu nog bestaande, café Suisse op het Vrijthof in Maastricht. Jos mocht van zijn vader geen kunstschilder worden en hij werd opgeleid tot huisschilder. Zijn vader overleed in 1911 en Jos ging toen naar de opleiding aan het Stads tekeninstituut in Maastricht, bij de schilder Graafland.

Toen hij 28 jaar was ging hij verder studeren in Amsterdam aan de Rijksacademie van beeldende kunsten. Hij was getalenteerd en was een van de

weinigen waaraan een rijkssubsidie werd toegekend.

Na zijn afstuderen trouwde hij met de Maastrichtse Isabelle Werkman in 1921, en zij gingen in Maastricht wonen. Zij kregen samen zeven kinderen.

Zij woonden op verschillende adressen, het laatste adres was de Burgemeester Ceulenstraat. Er was in de crisisjaren weinig vraag naar huisschilders en kunstschilders. Geld voor onderhoud van het gezin werd door Isabella verdiend met het door haar geopende naaiatelier en Jos nam een deel van het huishouden op zich en zorgde voor de kinderen.

Hij wilde zoveel mogelijk “vrij” zijn om te kunnen schilderen en accepteerde dan ook geen baan als docent aan de kunstnijverheidsschool en stads tekeninstituut in Maastricht, waar hij wel voor werd gevraagd. Hij schilderde vooral het Limburgse heuvellandschap en Maastrichtse stadgezichten in impressionistische en romantische stijl. Ook maakte hij veel etsen.

Tijdens de tweede wereldoorlog verzette hij zich tegen de bezetter en gaf openlijk zijn mening. Hij werd op 25 juni 1942 gearresteerd. Jos Narinx was betrokken bij de Vonk. Bij de productie en distributie van 'De Vonk' waren uiteindelijk vele tientallen mensen betrokken. De Sipo (de Sicherheitspolizei) van Maastricht had een lijst van zo'n 50 namen opgesteld en daarvan werden er tenminste 27 opgepakt bij een arrestatiegolf die in de nacht van 25 juni 1942 plaatsvond. De arrestatie van Jos Narinx stond niet op zichzelf maar was een onderdeel van een goed gecoördineerde actie van de Sipo en de Ordnungspolizei van Maastricht om het verzet in deze regio het zwijgen op te leggen.

Jos Narinx werd door de Duitsers gevangen genomen en eerst naar de gevangenis aan de Minderbroederberg gebracht en via kamp Amersfoort naar Neuengamme vervoerd, waar hij op 7 januari 1943 om het leven kwam op 53 jarige leeftijd.

Aan de burgermeester Ceulenstraat, het woonhuis van Jos Narinx, wordt naar dit struikelsteentje verwezen. In de woning aan de Burgemaaster Ceulenstraat is Jos Narinx gearresteerd en weggevoerd om er nooit meer

terug te keren. Er is daar geen struikelsteentje in het trottoir geplaatst omdat een deel van de nabestaanden moeite had met die vorm van herdenken. Het leed en de trots onder de nabestaanden - de kinderen en kleinkinderen - van verzetsstrijder Jos Narinx wordt verschillend ervaren terwijl de verwerking diepe pijnlijke sporen nalaat.

Bron:

- Website: www.josnarinx.nl
- Max Nord (eindredactie), *Rebel, mijn hart; Kunstenaars 1940-1945*, Uitgever Waanders , Zwolle, 1995, p. 156 door B. Lahaye-Narinx.
- A.P.M. Cammaert, *Het verborgen front*, deel II, p. 996 (dissertatie RUG 1994), uitgeverij Eisma, Leeuwarden.